

det Land, der har saa meget som muligt deraf at undvære. Men vi maa ikke se bort fra, at ved en Ordning som den her foreslaaede og endnu mere ved dem, der har været foreslaaede tidligere, tager man dette ansporende Moment bort. Ogsaa af den Grund bør man være forsigtig med at sætte Brødkornsprisen for lavt.

Af det, jeg her har anført, vil ærede Medlemmer forstaa, at jeg er af den Opfattelse, at det Tal, der her er nævnt, er det mindste, der kan være Tale om, og hvis man ved Forhandlingerne her i Tinget skulde ønske at ændre derpaa, er det min Opfattelse, at saa bør de Forandringer, der foretages, ske opad.

Man kunde sige, det vilde være mere rationelt til alle Sider, baade for den, der overtager Kornet, og for den, der afleverer det, naar man vilde gennemføre en fuld Erstatningspris, da at sætte en bevægelig Pris, en Pris, der skal bevæge sig med Majsens og maaske ogsaa med Oliekagernes Pris, f. Eks. en Pris, der, efter som Majsen gik op eller ned, laa 7—8 Kr. over Majsens cif Pris. Jeg tilstaar, at jeg har været stærkt inde derpaa, og i det første Møde, jeg havde med Kornudvalget, henstillede jeg til dets Medlemmer at overveje en saadan Ordning, da den paa en vis Maade kan yde Ret og Skel til alle Sider og tage ethvert Spekulationsmoment ud af Forholdet. Ved nærmere Overvejelse maa man imidlertid indrømme, at der paa anden Maade kan komme Spekulation ind i Sagen, thi den bevægelige Pris paa Brødkornet vil for dem, der skal aflevere, føre ind paa Overvejelser af, naar det mest gunstige Afleveringstidspunkt er, og derfor føre ind i Usikkerhed med Hensyn til Afleveringen, saa at det kunde nødvendiggøres — hvad der er ret umuligt eller upraktisk —, at der fastsattes visse Afleveringsfrister. Men det afgørende for mit Vedkommende har været, at det endvidere vilde medføre, at der for Statens Lagre — forsaavidt disse opretholdes — vilde blive købt Korn til forskellige Priser, skiftende fra Maaned til Maaned, og dette vilde sikkert give Anledning til saa store Forstyrrelser, at alene af den Grund kan en Ordning med en bevægelig Pris ikke bringes i Forslag.

Dernæst kunde man gaa den Vej — og dette Forslag har ogsaa været fremme fra et enkelt Medlem indenfor Kornudvalget saavel som indenfor Statens Brødkornsadministration —, at man kunde sætte en fast Grundpris og senere udbetale en Bonus, forsaavidt Majsprisen skulde gaa

saa højt op, at det blev nødvendigt. Jeg tror imidlertid ikke, at dette i og for sig er vel set, jeg tror, de enkelte Landmænd gerne vil vide, hvordan Landet ligger, for at kunne disponere derefter, ligesom det naturligvis ogsaa er en Behagelighed for Statskassen, at man paa Forhaand kender den faste Pris, hvorefter der kan disponeres fra Statens Side. At sætte en saadan Pris forekommer mig i øvrigt ogsaa forsvarligt, fordi der er saa store Lagre af Majs og kommer saa store Tilførsler af Majs i den nærmeste Fremtid til saadanne Priser, at f. Eks. Jydsk Andelsfoderstofforretning og private Forretninger ganske sikkert ogsaa hele dette Kalenderaar ud kan tilbyde Landmændene Majs til en Pris, der højst gaar op i 37 Kr. Naar dette er Tilfældet, kan enhver Landmand, naar han ikke vil løbe Risiko, inddække sig ved at købe Majs, og under disse Forhold forekommer det mig, at det kan siges at være forsvarligt at fastsætte en Pris som her foreslaaet.

Naar der er foreslaaet en Opbevaringspræmie paa indtil 1 Kr., er det dels for at yde Retfærdighed mod dem, der leverer deres Brødkorn senere — der er jo, det maa man huske paa, i vore Dage med den meget høje Diskonto et Rentetab saa stort, at det drejer sig om et Beløb af 30 Øre pr. Maaned for hver Tønde —, og dels er Hensigten at anspore til, at den bedre og billigere Opbevaring, der finder Sted i Straaet, kan blive brugt i saa høj Grad som muligt. Jeg kunde i og for sig have ønsket, at man kunde have givet en større Præmie, fordi man ikke maa være blind for, at den Pengeknaphed, som ogsaa mærkes ude i Landbruget i Aar, opfordrer eller rettere tvinger mange Landmænd til at aflevere tidligt, og det derfor kan være ønskeligt ved en stærkere Stigning i Prisen at opfordre til at holde Leveringen tilbage. Men der er naturligvis ogsaa et Hensyn at tage til, at Leveringen i det hele taget kommer ind, saaledes at der til enhver Tid er tilstrækkeligt Brødkorn til Stede. Fra Statens Brødkornsadministrations Side har man udtalt Betænkelighed ved en alt for stærk Stigning, og jeg har ment at burde tage Hensyn til disse Betænkeligheder.

Der er i Lovforslaget indført Bestemmelser om, at der i det kommende Høstaar afregnes efter hollandsk Vægt. Som bekendt foregik Kornhandelen her i Landet før Krigens efter hollandsk Vægt, og ogsaa i de første Aar efter Krigens Udbrud fandt Afregning Sted efter hollandsk Vægt. Men det